

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 iulie 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioel 2:23-26**: *„Și voi, copiii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul Dumnezeu vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară. Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitorile și teascurile de must și de untdelemn, vă voi răsplăti astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam, oștirea Mea cea mare pe care am trimis-o împotriva voastră. Veți mânca și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!”*

La rândul meu, vă spun bun venit în scumpul Nume al Domnului nostru! În mod deosebit toți cei ce sunteți de prima dată în mijlocul nostru, simțiți-vă bine în mijlocul nostru. Aici noi suntem o familie și Îl numim pe Dumnezeu, Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău. Așa cum Domnul Dumnezeu i-a spus lui Avraam: *„te voi binecuvânta; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”* (Gen. 12). Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din marele Său har. Suntem mulțumitori că toți frații și surorile din toată lumea sunt uniți cu noi și cu Domnul. Acesta este lucrul pe care l-am spus întotdeauna: prin vestirea Cuvântului lui Dumnezeu oamenii trebuie să fie legați cu Dumnezeu. Nu cu evangelistul sau predicatorul, nu cu prorocul. Ci oamenii trebuie să fie uniți și legați cu Dumnezeu și să aibă părtășie cu Domnul.

Mulțumiri Domnului pentru Cuvântul pe care l-am citit deja, mulțumiri lui Dumnezeu pentru toate făgăduințele pe care El le-a dat poporului Israel și pentru făgăduințele pe care le-a dat Bisericii prin harul Său. În prorocul Ioel sunt scrise încă două versete minunate. Ioel 2:15-16: *„Sunăți cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare! Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă!*

Aduceți pe bătrâni, strângeți copiii și chiar pruncii de la țâță! Să iasă mirele din cămara lui și mireasa din odaia ei!”.

Am vrut s-o spun chiar de la început, și în această legătură citesc din Mat. 24 îndeosebi vers. 33: *„Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă”.* Și vers. 35-37: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe....”.* Dar nici nu este nevoie să citești până la sfârșit. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, cum a fost în zilele Sodomei și Gomorei așa va fi și în zilele când Se va descoperi Fiul omului.

Noi toți am auzit la știri că rânduiala divină a creației este dată la o parte în mod oficial. Ei s-au ridicat deasupra lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Este scris în Gen. 2:18 că Dumnezeu, avându-l în vedere pe Adam, a zis: *„Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el”.* Aceasta este rânduiala lui Dumnezeu. *„Creșteți, fiți roditori, înmulțiți-vă, umpleți pământul”* (Gen. 1:28). Cum să se înmulțească, cum să aducă rod o femeie într-o relație cu o femeie, sau un bărbat într-o relație cu un alt bărbat? Unde vor duce toate acestea?

Doresc să spun foarte deschis și toată lumea s-o audă. Ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său este valabil doar pentru Biserică. Nu pentru toți ceilalți. Toți ceilalți oameni din toate popoarele, limbile și națiunile din toate religiile pot face ce vor ei. Dumnezeu a dat poporului Israel niște porunci și a încheiat un legământ cu ei. Și ceea ce era vestit în acest legământ pentru ei, nu era valabil pentru moabiți sau pentru vreun alt popor, ci era gândit pentru poporul legământului lui Dumnezeu. Dumnezeu a încheiat un legământ cu Avraam și tot așa s-a și întâmplat în Noul Testament. Domnul nostru a zis: *„Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui”.* După aceea noi putem citi în Ef. 4 că Dumnezeu a pus în Biserică diferite slujbe. Nu în sutele de biserici religioase, ci în Biserica Lui, în ceata răscumpărată prin Sângele Lui, în mijlocul fiilor și fiicelor lui Dumnezeu, în niște oameni care au găsit har la Dumnezeu.

Cum am spus și miercurea trecută, oamenii din toate popoarele, limbile și națiunile sunt născuți în diferite religii. Dar toți aceia care s-au născut în această lume trebuie ca să moară cândva. Nimic în această viață nu este mai sigur ca moartea. De aceea Domnul nostru a zis în Ioan 3:3: „*dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. Toți trebuie să accepte și să respecte aceasta. Nicio religie nu poate să mântuiască. Dumnezeu nu S-a descoperit în niciuna din religii, nici în cea creștină și nici în cea evreiască. Dumnezeu S-a descoperit doar în Isus Hristos, Domnul nostru, într-un mod personal. El a încheiat un legământ nou cu noi și Și-a vărsat Sângele legământului, așa cum este scris în Mat. 26:26-28. Așadar toți ceilalți pot face ce vor ei și cu privire la aceasta doar Domnul Dumnezeu va decide la judecata de apoi. Nu tu și nici eu, nimeni n-are voie să discrimineze pe altcineva sau să-l desconsidere! Noi trebuie să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. Dar un lucru trebuie spus: noi trăim acum într-un timp foarte deosebit în care tot ceea ce a hotărât Dumnezeu în rânduiala creației este făcut fără valabilitate. La fel este o rânduială divină în planul de mântuire. Dumnezeu a hotărât în Noul Testament o rânduială în planul Lui de mântuire. Noi trăim în ziua mântuirii. În ziua mântuirii noi trebuie să primim ajutorul din partea lui Dumnezeu. În Isus Hristos, Domnul nostru, Dumnezeu ne-a dăruit mântuirea, iertarea, împăcarea, harul. Dar fiecare cadou trebuie acceptat și primit.

Fratele nostru din Bruxelles a amintit de adunarea pe care am avut-o luna trecută, pe 11 iunie în Bruxelles. Pe 11 iunie 2017 ne-am adus aminte de ceea ce a avut loc în 11 iunie 1933. Pe 11 iunie 1933 fratele Branham a avut primul serviciu de botez și prima misiune într-un cort. El a ieșit din rândul baptilștilor și și-a început slujba la care a fost chemat de Dumnezeu. Și când era pe cale să boteze cea de-a 17-a persoană în fluviul Ohio atunci s-a întâmplat ceva deosebit. Aproximativ în jurul orei 14, în vuietul unui vânt Domnul S-a coborât în norul supranatural și din acel nor de lumină supranatural au răsunat aceste cuvinte puternice: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. După acești mulți ani care au trecut din anul 1933, noi putem recunoaște cinstit, spre

slava lui Dumnezeu, că mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, Evanghelia veșnic valabilă încă este vestită în toată lumea. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El ne-a cercetat în acest mod minunat. Făgăduințele din Vechiul Testament au fost confirmate de Domnul nostru în Mat. 10:11 și Mar. 9:12, și conform acestei profeții Dumnezeu a trimis un proroc ca Ilie, înainte ca să se încheie această perioadă de har, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge. Noi putem spune și crede din toată inima noastră ceea ce am citit: „*când vedeți împlinându-se aceste lucruri...*”.

Când a vorbit despre timpul sfârșitului, Domnul nostru a spus că poporul Israel trebuie să fie adunat în țara lui din toate popoarele unde era risipit. Mi-am făcut aceste notițe: pe 2 noiembrie 1917 a fost dată declarația Balfour în Londra prin care se spunea că poporul Israel are dreptul la un stat propriu. A doua declarație făcută de ONU a avut loc în 29 noiembrie 1947 prin care se spunea că poporul Israel are dreptul la o țară proprie. Apoi a venit și 14 mai 1948 când Ben Gurion a proclamat statul Israel. Noi ne-am adus aminte ca aceste lucruri sunt scrise în Is. 66:8: „*Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-o dată?*”. S-a împlinit într-o singură zi.

Frați și surori, noi doar trebuie să ne deschidem ochii și să vedem că profețiile biblice se împlinesc în mod deosebit în poporul Israel. Dacă ne gândim la iunie 1967 când a avut loc Războiul de Șase Zile, Ierusalimul a reintrat sub autoritatea Israelului și a fost pus capăt divizării când gardurile de sârmă ghimpată au fost înlăturate. Eu am mai spus acest lucru, în anul 1964 când am fost în Iordania, în Beirut și în Ierusalim peste tot erau trasate granițe din garduri de sârmă ghimpată și se făceau controale peste controale. Am avut nevoie de două pașapoarte ca să trec dintr-o țară în cealaltă. Dacă ne gândim, până în ziua de azi Dumnezeu a dăruit harul Său. Dar și partea cealaltă trebuie să fie iluminată. Dar acum palestinienii cer guvernului britanic să retragă și să-și ceară scuze pentru Declarația Balfour din 1917. Noi putem doar plânge și spune: „O, Dumnezeule, cât timp să mai dureze lucrul acesta?” Dar Dumnezeu așteaptă până când ultimul dintre Neamuri este chemat afară. Abia după ce Biserica din toate popoarele, limbile și națiunile este desăvârșită și răpită, abia după aceea

Dumnezeu Se îndreaptă din nou spre poporul Israel, abia după aceea vor veni cei doi proroci, și cei 144.000 vor fi pecetluiți, așa cum este scris în Ap. 14, unde sunt arătați pe Muntele Sion și este spus că ei Îl urmează pe Miel oriunde merge El. Dumnezeu are un plan de mântuire. Pavel, care a fost apostol și învățător pus de Dumnezeu, a scris în Romani că mai întâi Domnul Dumnezeu a chemat pe cei din poporul Israel și după aceea pe cei dintre Neamuri. Până astăzi noi vedem cum se împlinește totul. Din peste 150 de țări israeliții s-au întors în țara părinților lor. Ceea ce mă atinge foarte mult este faptul că Ben Gurion este născut în Polonia. Noi toți știm lagărul Auschwitz, holocaustul și ce s-a întâmplat acolo. Trei milioane de iudei au fost omorâți în Polonia în perioada anilor 1941-1945. În perioada anilor 1939-1941 au fost construite aceste lagăre de exterminare. Acest Ben Gurion care a reușit să scape din aceste lagăre a fost folosit de Dumnezeu ca să fie proclamat statul Israel. Căile lui Dumnezeu sunt minunate. Noi, ca credincioși biblici, binecuvântăm poporul Israel în Numele Domnului. Noi binecuvântăm toate popoarele și toate limbile, dar Domnul de asemenea a mai spus: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”. Așa că noi trebuie să citim Cuvântul lui Dumnezeu cu exactitate, să-l transpunem în practică și să știm de ce a spus-o Domnul Dumnezeu în acest fel.

Noi toți știm, fie că citim în Isaia, fie în Ezechiel sau Ieremia; chiar în Zah. 2:12 este scris: „*El va lua în stăpânire pe poporul Său ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt...*”. Acest lucru s-a întâmplat în timpul nostru. Domnul nostru a zis: „*Când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri atunci El este chiar în fața ușii*”. Atunci revenirea Domnului este foarte aproape. Nu doar foarte aproape, ci se poate întâmpla în orice moment. Noi suntem mulțumitori pentru faptul că am recunoscut timpul și ceasul prezent. Totuși să rămânem treji și echilibrați.

Acum haideți să ne întoarcem la lucrurile pe care trebuie să le vestim astăzi aici. Înapoi la original. Dumnezeu i-a poruncit lui Moise: „*să faci totul conform modelului pe care ți l-am arătat pe muntele cel sfânt*”. În Locul preasfânt totul trebuia făcut exact după cum i-a fost arătat de Domnul lui Moise pe munte. Toți aceia care au făcut ceva în Templu, fie în Locul preasfânt sau în Locul sfânt, fie că era vorba de

chivot sau indiferent ceea ce trebuia făcut, totul era făcut exact așa cum i-a arătat Domnul Dumnezeu lui Moise. Toate măsurile și toate detaliile au fost respectate.

Frați și surori, de ce reamintesc eu lucrul acesta? A existat un început cu Biserica Israel, a existat o chemare afară din robie, a existat o zi în care Domnul Dumnezeu a zis: „*Dacă voi vedea sângele atunci voi trece pe lângă voi ocrotitor*”. A existat o zi în care Domnul Dumnezeu S-a arătat lui Moise în rugul de foc și i-a zis: „*Am văzut asuprirea poporului Meu și mi-am adus aminte de făgăduința pe care i-am dat-o lui Avraam*”. Au existat niște zile cu poporul Israel. Iar noi, ca Biserică nou testamentară, acum la sfârșitul timpului de har, trebuie să ne întoarcem la început, să ne întoarcem la origine, să ne întoarcem la temelie care a fost pusă de către apostoli și proroci. Noi trebuie să ne întoarcem la această temelie fiindcă acesta este scopul direct al ultimei trimiteri a lui Dumnezeu: ca toate lucrurile să fie aduse în starea originală. Aceasta nu este scris doar în Mar. 9:12: „*va așeza din nou toate lucrurile*”, ci și în Fapte 3:19-21: „*pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”.

Nu este suficient să faci puțină religie, ci noi trebuie să respectăm întregul Cuvânt, să ne întoarcem la origine, la prima predică, la primul botez, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la început. Așa a spus-o și fratele Branham de repetate ori. După aceea noi, în mod cinstit, putem spune: „*Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez*” (Ef. 4:5). Dar și aceasta trebuie s-o spunem din nou, acum trăim într-un timp în care trinitatea este atât de accentuată cum nu s-a întâmplat niciodată în trecut; este ceva de mirat. Cred că v-am arătat-o odată, este scris în revista Idea Spektrum. Dacă vezi astfel de fotografii trinitare și mai este scris și titlul: „trinitatea are un altar comun”! Imaginați-vă acest lucru: aceasta este cea mai renumită fotografie a trinității, și este spus că „există trei persoane veșnice”. Așa ceva nu este adevărat. Dumnezeu este un singur Dumnezeu din veșnicie în veșnicie, iar El ni S-a descoperit nouă ca Tatăl în Fiul și prin Duhul Sfânt. Dar în toate bisericile, în toate bisericile libere, în toate denomițiile oamenii sunt mințiți de la naștere până la moarte.

Cum am spus deja miercuri, pe mine mă doare. Miercurea trecută am fost la o înmormântare, iar lângă mine stătea o femeie preot. Fratele nostru Schubert încă figura în documentele lor ca evanghelic. Institutul de înmormântare a ordonat ca această înmormântare să se desfășoare sub îndrumare evanghelică. Vă puteți închipui, eu am avut posibilitatea ca să spun ceva, dar este o durere mare când auzi formula aceasta. Când această femeie stătea lângă mine și mi-a fost acordat și timpul ca să spun ceva, Dumnezeu a pus pe inima mea ca în 15 minute, în puține cuvinte, să ajung la esență și să spun despre ce este vorba, și anume: doar cine primește viața veșnică în timpul vieții poate trăi veșnic. Niciun om nu poate trăi veșnic dacă n-a primit-o în timpul vieții sale. De aceea și este scris: *„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu”*. Acelora care cred în Numele care este mai presus de orice nume, în Numele în care se va pleca orice genunchi și toate limbile vor trebui să mărturisească că El este Domnul.

Doresc neapărat să mai spun că în această formulă trinitară n-a fost făcută nicio lucrare apostolică. Istoria bisericilor relatează că în anul 337 Constantin a fost primul care a fost botezat cu trei picături de apă pe frunte. De ce spun eu lucrul acesta? Toți și îndeosebi aceia care sunt de curând în mijlocul nostru să înțeleagă că trebuie să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul nostru: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic”*. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL scris în 2 Cor. 6:16-18, și toți aceia care au teamă de Dumnezeu și de Cuvântul Său vor respecta tot ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, vor recunoaște timpul prezent, mesagerul și mesajul timpului prezent și vor ști că acesta este timpul încheierii și desăvârșirii Bisericii nou testamentare. Noi trebuie să spunem că trăim nu doar în timpul sfârșitului, ci într-adevăr trăim la sfârșitul timpului de sfârșit. Totul este avansat astfel că noi trebuie să așteptăm revenirea Domnului în fiecare zi. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima pentru faptul că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să auzim despre acest mesaj, ca să auzim despre acest plan și toate făgăduințele pe care El le-a dat pentru timpul nostru.

Frați și surori, noi deseori trebuie să subliniem Lc. 19, unde Domnul a trebuit să spună poporului Său Israel: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea (care puteau fi spre folosul tău)!*”. Noi să recunoaștem această zi – acesta este și scopul nostru, să auzim făgăduința, s-o credem, s-o primim și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Aceasta este dovada că noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Și celelalte versete biblice. Dacă ne întoarcem din nou la început, fie în Fapte 2, Fapte 8, Fapte 10, Fapte 19 sau Fapte 11, peste tot în Scriptură putem reciti ce a fost la început și ce a fost predicat la început: pocăința, întoarcerea la Dumnezeu, credința. La început a fost predicat totul: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*”. Apoi în Fapte 11 Petru mărturisește că Duhul Sfânt s-a coborât și peste cei dintre Neamuri care au crezut la fel ca și peste ei la început, în Ierusalim.

Frați și surori, noi așteptăm ca lucrarea supranaturală să aibă loc și în mijlocul nostru. Oamenii să fie cuprinși de Duhul lui Dumnezeu și păcatele să le fie iertate. Păcatul cel mai mare este că oamenii nu-L cred pe Dumnezeu. Necredința este cel dintâi păcat. Necredința conduce la nerespectarea Cuvântului lui Dumnezeu, în păcat. Dar credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu propovăduit, iar după aceea, conform credinței, urmează și ascultarea. După aceea putem spune și astăzi: așa cum la început a fost vestit Cuvântul, Evanghelia lui Isus Hristos, tot astfel va fi vestită și acum la sfârșit. Și doar cine este născut din Dumnezeu va asculta glasul lui Dumnezeu. Toți ceilalți n-o vor face. Noi avem și dovada. O citesc din Rom. 3 unde Pavel a prezentat unele lucruri fundamentale privitoare la credință.

Rom. 3:21-22: „*Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu fără lege – despre ea mărturisesc Legea și Prorocii – și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El*”. Nu este suficient: „*cel credincios va trăi prin credința lui*” și apoi să umblă pe căile proprii. Nu! Credința în Isus Hristos, Mântuitorul nostru, care Și-a dat Sângele pentru noi – această credință duce la neprihănire. Așa cum a scris-o Pavel în vers. 24: „*Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată...*”. Fiindcă prețul a fost plătit deja. Tu nu trebuie să mai plătești nimic,

prețul a fost plătit de către Domnul nostru. „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus”. Nu este o teorie, ci aici apostolul atinge esența: credința în Isus Hristos. Îndeosebi vers. 25: „Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui...”. Aici este vorba despre eliberare. „Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui” (vers. 25).

Nu doar să dai din gură și să-i lași pe oameni să meargă mai departe pe calea largă, ci să le spui corect: „Există o cale foarte îngustă și o poartă foarte strâmtă. Voi trebuie să părăsiți calea largă care duce în pierzare”. Trebuie să părăsești ceea ce numesc oamenii credință generală și să vii la credința biblică în Isus Hristos, la credința în Sângele vărsat pe crucea de pe Golgota. Domnul și Mântuitorul nostru, ca Mare Preot, a intrat cu propriul Său Sânge în Locul preasfânt. O putem reciti din Evrei 9 unde este scris că l-a adus ca jertfă pe scaunul harului.

Există unii frați care sunt de părerea că timpul harului a trecut deja. Nu și iarăși nu! Încă există timpul harului, Sângele legământului este încă pe chivotul legământului. Există o neînțelegere foarte mare. Unii susțin că Mielul a părăsit tronul. Mielul n-a fost niciodată pe tron. Vreți s-o citim? În Apoc. 5 este scris unde a fost Mielul în acel moment când a fost luată cartea. El era între tron și cele patru făpturi vii. Din Apoc. 5 putem începe cu vers. 5: „Și unul din bătrâni mi-a zis: «Nu plânge; iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei»”. Aici sunt amintite ambele lucruri. Leul din seminția lui Iuda. El este Leul, Biruitorul, Cel care a avut ultimul Cuvânt, Cel ce a putut spune: „S-a isprăvit!”, iar a treia zi a înviat. Sunt amintite ambele lucruri: El ca Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David. Iar apoi citim Apoc. 5:6: „Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii..”. Pe de o parte, „între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii și și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel”. Aici este tronul, este Mielul și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi. Totul este descris într-un mod biblic, corect.

Doresc să spun în mod cinstit. Întotdeauna sunt foarte întristat dacă niște expresii ale fratelui Branham sunt răstălmăcite după placul cuiva. Este de datoria noastră ca tot ce a fost spus să fie pus pe un fundament biblic. Eu o scriu în scrisoarea circulară. În anul 1963 nu s-a întâmplat nimic din ceea ce se pretinde că s-a întâmplat. În 1963 fratelui Branham i-a fost descoperit ceea ce i-a fost arătat lui Ioan pe insula Patmos. Ce urma să se întâmple și cum avea să se întâmple. Fratele Branham doar a repetat exact ce s-a întâmplat în prima, a doua și a treia pecete. El a prezentat corect tot ce a fost descoperit în aceste peceti, fie că a fost vorba de primele patru peceti sau pecetea a cincea cu iudeii care au fost uciși. Un simplu predicator american, William Branham, a vorbit despre pecetea a cincea și a spus: „Aceasta se referă doar la iudei, care au fost uciși doar din pricina credinței lor”. Și el face deosebirea că aceștia au avut doar mărturia, dar nu mărturia lui Isus Hristos. Când a vorbit despre pecetea a cincea a vorbit despre Eichmann care a fost principalul responsabil de uciderea iudeilor. Apoi pecetea a șasea. Totul a fost așezat la locul unde aparține. Necazul cel mare va fi după răpire. Totul este biblic de sută la sută. Noi toți putem fi mulțumitori Domnului.

Vă dau și aceste trei locuri biblice pe care mi-am notat, din Apoc. 5:6 unde este scris că Domnul era lângă scaunul de domnie și cele patru făpturi vii și între bătrâni. Apoi în Apoc. 7:17 unde este scris că El este în fața tronului, iar în Apoc. 22:1 este vorba că El este pe tron. Totul este așezat în locul în care aparține în planul de mântuire, așa cum a fost descoperit în cartea Apocalipsei. De fiecare dată noi putem fi mulțumitori că Dumnezeu a trimis un proroc în timpul nostru.

Noi spunem lucrul acesta prin convingere înaintea Feței lui Dumnezeu: dacă n-ar fi existat un mesager noi n-am fi avut un mesaj; dacă n-ar fi existat un proroc la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, căci așa este scris că Cuvântul lui Dumnezeu a fost trimis prorocilor. Prorocii au văzut vedenii, au auzit glasul Domnului, ei erau legați în mod direct cu Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit prin proroci. După aceea noi vedem că în timpul nostru a trăit un bărbat al lui Dumnezeu care mai întâi a avut o slujbă evanghelică. Aceasta i-a și fost spus în mai 1946 și a fost accentuat direct: „tu să faci lucrarea unui evanghelist”. Fratele Branham a mai întrebat o dată și nu i-a fost spus: „tu ești un

evangelist”, ci i-a fost spus: „tu să faci lucrarea unui evangelist”. Noi toți știm că în anul 1946 fratele Branham a fost cel pe care Dumnezeu l-a folosit ca întreaga trezire pentecostală să fie chemată la existență. Înainte de el nu se întâmplase nimic, dar după aceea s-a întâmplat. Nimeni nu auzise mai înainte de un Billy Graham, Oral Roberts, Tommy Hicks și alți evangheliști renumiți. Dumnezeu a avut un bărbat căruia i-a putut spune: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot astfel ție îți vor fi date două semne”. Dumnezeu a împlinit făgăduința Lui și a trimis pe prorocul Său. După slujba evanghelică a venit și această descoperire prin ruperea și deschiderea pecetilor și a avut loc o introducere și mai profundă în planul de mântuire al Dumnezeului nostru. În timpul nostru noi avem toate cele trei părți: partea evanghelică, partea de învățătură și partea profetică. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Sângele este încă pe scaunul harului, noi suntem încă în timpul harului, noi putem veni astăzi la Domnul nostru și să primim de la El iertarea păcatelor noastre chiar în această adunare, îndeosebi cei nou veniți în mijlocul nostru.

Frați și surori, eu doresc s-o spun în mod cinstit. Eu nu doar am predicat timp de cincizeci de ani în toată lumea, ci eu doresc ca Biserica Mireasă să fie chemată afară din toate popoarele, limbile și națiunile și să fie sfințită prin Cuvântul lui Dumnezeu și astfel întreaga Mireasă să fie găsită în voia lui Dumnezeu și să fie astfel înfățișată înaintea Domnului fără pată și fără zbârcitură. Pentru acest lucru este necesar ca Sângele Mielului să ne spele și să fim spălați în baia de apă a Cuvântului ca să ne corectăm în totul, să ne dezbrăcăm și să înlăturăm de la noi de tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Noi trebuie să fim în concordanță de sută la sută cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Chiar dacă nu toți ne-am născut la țară, noi știm că grâul este grâu, orzul este orz și neghina este neghină. Pe cât de sigur a fost semănat Domnul nostru în pământ ca Sămânța de grâu, pe atât de sigur va aduna El în hambar doar grâul Său, așa cum a vestit Ioan Botezătorul. Noi suntem sămânța de grâu a Cuvântului lui Dumnezeu. Pe cât de sigur a fost vestit adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu ca Sămânța adevărată pe care Domnul ne-a încredințat-o, pe atât de sigur va exista un seceriș de grâu curat. Așa a spus-o Dumnezeu și așa va fi.

Copiii lui Dumnezeu vor ieși din tot amestecul duhovnicesc, vor trăi harul lui Dumnezeu, o eliberare deplină prin Sângele Mielului de toate legăturile pământești, de orice păcat și de tot ce ne chinuie. Este scris, pe cine îl eliberează Fiul acela într-adevăr este liber. În al doilea rând să fim spălați în baia de apă a Cuvântului (Ef. 5).

Frați și surori, noi toți Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru faptul că noi am găsit har înaintea Lui. Nu să ne tot abatem undeva în stânga și-n dreapta. Ci noi spunem într-un mod cinstit, așa cum a scris Pavel: „*Adevărul lui Hristos care este, locuiește în mine*” (2 Cor. 11:10). Dacă este vorba de vestire atunci acolo trebuie să existe un Adevăr, trebuie să fie corect, conform Cuvântului. Nu poate fi așa și așa, ci este exact așa cum a vrut și a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Hai-deți să facem un cuprins. Dumnezeu a dat Israelului această făgăduință pentru timpul sfârșitului și a și împlinit-o și anume: din toate țările ei s-au adunat în țara lor. Dumnezeu a ales această țară și a numit-o Israel. Acolo mai sunt unele probleme pământești. Lucrurile acestea sunt așa. Și în mijlocul nostru a celor din Biserica dintre Neamuri sunt multe probleme, necazuri și atacuri ale celui rău. Cei din lume cântă și sunt bucuroși, iar noi suntem atât de încercați și avem atâtea necazuri. Dușmanul este împotriva noastră. Dar cum am citit noi din Ps. 124, de n-ar fi fost Domnul de partea noastră atunci unde am fi fost? Îi mulțumim lui Dumnezeu. Pavel a putut spune: „*Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?*” (Rom. 8:31).

Hai-deți să cuprindem despre ce este vorba astăzi. În legătură cu adunarea poporului Israel în timpul sfârșitului Domnul nostru a zis: „*Când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă*”. Iar după aceea și vestirea Evangheliei veșnic valabile tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor, chiar până la Apoc. 14:6: această Evanghelie veșnic valabilă va fi vestită tuturor locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții. Și acest lucru are loc în timpul nostru. Această Evanghelie originală este fundamentată pe temelia apostolilor și prorocilor. Nu ce s-a născut în secolele al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaselea sau mai târziu, nu! Noi trebuie să ne întoarcem la temelia originală, la modelul original

care ne-a fost dat de la început. Acesta este mesajul pe care Dumnezeu ni l-a încredințat: să ieșim afară din tot ce este nebiblic.

Voi știți, noi toți venim din diferite biserici, biserici libere și diferite comunități. Doresc să vă spun că noi toți trebuie să lăsăm totul în urma noastră. Să nu facem niciun fel de amestec. Noi să facem un început nou cu Dumnezeu astfel ca sămânța lui Dumnezeu să poată fi sădită în inimile noastre. Dacă apostolii vorbesc despre nașterea din nou, atunci ei nu vorbesc despre o practică religioasă, ci despre nașterea din nou prin Sămânța veșnic valabilă a Cuvântului lui Dumnezeu, Iac. 1:18; 1 Pet. 1:23: „*ați fost născuți din nou din sămânța Cuvântului lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*”.

Deci, nu ceea ce a spus cineva cândva, ci în întregime numai ce a spus Dumnezeu. Marea deosebire ne-a arătat-o Pavel în Romani într-un mod minunat prin pilda lui Avraam. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotit ca neprihănire. Acum întrebarea: pe cine Îl crezi tu? Ce crezi tu? Toate bisericile și bisericiile libere au un crez propriu pe care îl cunosc aproape pe de rost, dar cine dintre ei crede așa cum este scris în Scriptură? Nu este suficient să creadă în Dumnezeu, ci să-L creadă pe Dumnezeu.

Citim din Rom. 5:9: „*Deci cu atât mai mult acum când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu*”. Și vers. 13: „*Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege*”. Aici este și o legătură între Lege și har. Prin Lege ne sunt arătate păcatele și suntem condamnați, dar prin harul lui Dumnezeu suntem eliberați.

În Rom. 4:3 este scris: „*Căci ce zice Scriptura? «Avraam L-a crezut pe Dumnezeu...»*”. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu; nu în Dumnezeu. Oamenii și chiar Satan crede cumva în Dumnezeu și tremură. Dar Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar aceasta i s-a socotit ca neprihănire. Nu este suficient ca să credem cumva în Dumnezeu, ci să-L credem pe Dumnezeu, să credem întregul Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima.

Fratele Branham a spus că nu doar dragostea desăvârșită va intra Acolo, ci credința deplină și desăvârșită în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Nu puneți niciun semn de întrebare în spatele vreunui

Cuvânt din Scriptură! Credeți întregul Cuvânt din toată inima și vă va fi descoperit. Lui, Dumnezeuului nostru Îi aducem cinstea și închinarea din toată inima noastră pentru faptul că El a dăruit harul Său pentru vestirea mântuirii minunate a lui Dumnezeu, fie prin partea evanghelică sau partea de învățătură. Domnul a poruncit ambele: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură*”. Și același Domn a mai spus: „*Și învățați-i (toate popoarele) să păzească tot ce v-am poruncit*”. Nu doar să vestiți Evanghelia, ci învățați pe toate popoarele. Iar în această învățătură este vorba și despre botez: „*botezați-i în Numele Domnului*”. Înainte să putem boteza în *Numele* noi trebuie să știm despre ce Nume este vorba. S-o repetăm de fiecare dată? Toți apostolii au auzit, Petru, Iacov, Ioan, toți au auzit această trimitere misionară: „*Vestiți Evanghelia, învățați toate popoarele și botezați-i*”. Oare de ce niciunul din ei n-a înțeles greșit, niciunul n-a repetat doar cele spuse în Mat. 28:19? Toți au avut descoperirea fiindcă au primit această învățătură de la Dumnezeu. Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul pe pământ și în Biserică prin Duhul Sfânt. Este vorba de Numele Tatălui, Fiului și al Sfântului Duh, este un Nume, de aceea toți au botezat în *Numele Domnului Isus Hristos*. 3 x 3 nu fac 3 x 3, ci 9. Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh este Domnul Isus Hristos. Noi trebuie să fim cinstiți și să le spunem oamenilor Adevărul. Dacă noi nu vestim Adevărul atunci cine s-o facă, cine să-l vestească, cine să-l spună poporului?

Mulțumiri lui Dumnezeu pentru faptul că Domnul Dumnezeu a putut să-l folosească pe fratele Branham și în partea de învățătură pentru ca noi să fim readuși la început, la origine, la modelul biblic. Noi suntem mulțumitori din toată inima fiindcă Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să lăsăm totul în urma noastră și să credem așa cum este scris în Scriptură. Noi să ne verificăm cu Cuvântul lui Dumnezeu ca să vedem dacă putem spune din toată inima: este un Domn, o credință și un botez. Așa a fost la început și așa este și acum la sfârșit.

Acest Cuvânt este adresat și tuturor celor care încă n-au primit înnoirea interioară, care încă n-au primit pocăința, care încă n-au avut o trăire cu Dumnezeu. Frați și surori, dacă astăzi auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile. Vă rog nu ieșiți din această adunare așa cum ați

intrat. Ci așa cum este scris, cine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Astăzi ne vom ruga împreună și vom chema Numele Domnului. Astăzi doresc să întreb: sunteți voi mulțumitori pentru descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu, pentru introducerea în acest plan de mântuire minunat al lui Dumnezeu și pentru faptul că Dumnezeu ne-a deschis ochii, ca să vedem împlinirea profeției biblice? Așa cum am spus la început, toți oamenii pot face ce vor, dar noi ca cei credincioși spunem din toată inima: facă-se nu voia mea, ci voia Ta. În Biserica Domnului este valabilă rânduiala divină pentru femei, pentru bărbați, pentru toate slujbele și pentru tot ceea ce a pus Dumnezeu în Biserică la început. Această rânduială divină trebuie să fie regăsită și la sfârșit. Totul trebuie readus în starea de la început, totul spre lauda și cinstea lui Dumnezeu. Împreună noi lăudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Său.

Putem s-o spunem în prezența lui Dumnezeu că Domnul ni S-a descoperit, El ne vorbește și noi putem ști: acum El mi-a vorbit mie, acum S-a referit la mine, El m-a chemat pe mine, și așa cum sunt așa vin la El. Lui, Dumnezeului atotputernic Îi aducem cinstea și lauda și pentru faptul că noi încă trăim în timpul harului și pentru că Sângele Mielului încă este în Locul preasfânt pe chivot. Iar noi putem veni la Domnul nostru. Ultima chemare, ultimul mesaj încă ajunge până la marginile pământului. Lui, singurului Dumnezeu, adevăratului și veșnicului Dumnezeu Îi aducem cinstea, lauda și închinarea noastră, acum și în vecii vecilor. El a cercetat astăzi pe poporul Său, El ne-a deschis ochii, urechile și inimile, El ne-a dăruit descoperirea prin harul Său. Noi nu doar am auzit acest Cuvânt, ci noi l-am crezut și ne-a și fost descoperit și-I suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu din toată inima. Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Noi suntem adunați aici în prezența lui Dumnezeu. Nu știu dacă toți simțiți cum simt și eu, că Domnul ne-a cercetat atât de minunat. Noi ne dăm seama că El ne vorbește, este prezent, El ne deschide înțelegerea pentru Scriptură astfel ca noi toți să putem primi tot ce a făcut și hotărât El pentru timpul acesta prezent.

Nu știu dacă ați observat și voi. În Mat. 24 când Domnul a vorbit despre faptul ca noi să ne ridicăm capetele fiindcă știm că

izbăvirea trupurilor noastre se apropie. Chiar și acolo este scris că ziua și ceasul acela nu-l cunoaște nimeni. Dar noi toți am recunoscut în ce timp trăim acum. Iar noi putem rămâne treji la minte. Și așa cum am spus-o odată s-o spunem în fiecare zi: o, Doamne, dacă vei reveni în noaptea aceasta atunci să mă iei cu Tine în slavă; dimineața, când începem ziua să spunem: Doamne, dacă vei reveni în această zi, atunci Te rog ia-mă cu Tine ca să fiu în slava Ta. Dacă n-aș avea atâtea probleme atunci aș putea fi cel mai bucuros om de pe pământ. Dar într-adevăr în ianuarie 1981 eu am văzut răpirea. Acest lucru nu și-l poate închipui niciun om, ce trăire minunată și importantă este aceasta. Eu am trăit răpirea și am văzut noul Ierusalim; aș putea să-l desenez. Știu că Domnul va reveni și că noi vom fi răpiți. Eu doresc ca toți aceia care acum ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și cred din toată inima lor, să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru.

Sunt unii în mijlocul nostru care doresc să-și dedice viețile lor Domnului? Încă există timpul harului. Dragii mei, eu cred că toți puteți înțelege ce este spus și se spune. Este o decizie minunată pe care ați luat-o, ca să vă dedicați viețile Domnului. Voi vă veți reaminti această zi. Și dacă Dușmanul dorește să vă atace atunci puteți spune: „eu mi-am dedicat Domnului viața, eu și întreaga mea viață Îi aparține Lui pentru timp și veșnicie”. Voi puteți crede din toată inima că păcatele vă sunt iertate. Dumnezeu v-a dăruit harul Său. Voi ați devenit proprietatea Lui prin harul Său. Nu vă mai uitați la persoana voastră sau la neajunsurile voastre, nu vă mai uitați la ceea ce a fost rău în viețile voastre. Ci uitați-vă la ceea ce a făcut Domnul pentru voi. *„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât a dat pe propriul Său Fiu pentru ca toți care cred în El să nu rămână pierduți, ci să aibe viața veșnică”*. Aceasta este făgăduința care ne-a fost dată în Cuvântul lui Dumnezeu. Voi tinerilor, primiți-o, primiți-o! Dumnezeu nu face nicio greșală sau promisiuni goale. Încă este scris în Ioan 1:12: *„Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”*. Spuneți și voi: „Iubite Domn, eu vin la Tine și Îți mărturisesc păcatele mele. Doamne, Te rog fie-Ți milă de mine”. Cereți-I, deschideți-vă gura și spuneți-I Domnului: „eu vin la Tine și Îți dedic viața mea. Prin credința că Tu m-ai eliberat, Tu mi-ai dat iertare prin harul Tău”.

Iubite Domn, Tu ești Eliberatorul nostru. Noi doar putem vesti Cuvântul Tău, dar Tu împlinești Cuvântul Tău. Este scris: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*” (Ioan 6:37).

Iubite Domn, Ți-i aducem îndeosebi pe toți tinerii. O, Doamne ceresc Te rugăm dăruiește eliberare, dăruiește-ne tot de ce avem nevoie. O, Doamne, această zi să fie ziua în care mântuirea lui Dumnezeu v-a fost dăruită vouă tuturor. Haideti să mai spunem o dată așa cum este scris în Ps. 103: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare*”. Primiți-o, primiți-o și mulțumiți-I Domnului din toată inima pentru eliberare, pentru iertare și pentru mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin și în Isus Hristos, Domnul nostru. Îndeosebi în viețile tuturor tinerilor să se împlinească: Cum poate tânărul să găsească calea și să umble pe ea? Doar dacă respectă Cuvântul Tău.

Iubite Domn, dăruiește-o tuturor în acest ultim timp foarte serios, atât de aproape de revenirea Ta, astfel ca toți tinerii să-și dedice viețile Ție și Tu să fii pe primul plan în inimile lor. Și ei toți să spună: facă-Se voia Ta în viața mea.

O, mare Dumnezeu, Îți mulțumesc încă o dată din toată inima că noi încă trăim în timpul harului și încă putem veni la Tine. Tu i-ai primit pe toți care s-au rugat Ție, Tu i-ai iertat pe toți care Te-au rugat. Lăudat și slăvit să fii Tu Domnul și Mântuitorul nostru, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Și tot poporul să spună „El ne-a binecuvântat”. Amin.